

Samenvatting preek zondag 3 (14 april 2019)

Bijbelgedeelten: Genesis 3:1-15, Ps. 51:1-7 en Joh. 3:1-6

Twee opmerkingen vooraf

- Een goede dokter onderzoekt je goed, ook al is dat onderzoek niet fijn. Daarom gaat de catechismus in zondag 3 en 4 nog dieper op onze ellende in.
- Niet alleen ongelovigen maar ook gelovigen hebben het steeds weer nodig om te horen dat ze zondaar zijn en wat dat betekent.

Verkeerd geschapen?

- We zeggen het zo gemakkelijk: ik ben nu eenmaal zo. Dan leggen we de schuld eigenlijk bij God neer, terwijl Hij ons goed heeft geschapen.
- We zijn naar Gods beeld geschapen. Dat wil zeggen: we staan als mensen heel dicht bij God. Zo zijn we ook bedoeld: om heel dicht bij God te leven. De boom in het paradijs waar Adam en Eva niet van mochten eten herinnert daaraan. Alsof God zegt: Ik ben je grootste schat.
- Niet te begrijpen: Adam en Eva beantwoorden Gods liefde met hoogmoed, ongelof, ondankbaarheid en wantrouwen.

Allemaal gevallen

In hun val sleuren Adam en Eva heel de wereld mee.

- In onze individualistische tijd is dat extra moeilijk te begrijpen. Je hebt uiteindelijk toch alleen met jezelf te maken? Nee, zegt de Bijbel, we horen als mensen bij elkaar. Adam en Eva zijn 'onze' voorouders (zie o.a. Rom. 5:12-21).
- En lijken we niet akelig veel op Adam en Eva? Wat in Genesis 3 gebeurt, gebeurt ook in ons leven. En daar moeten we beginnen, bij onze eigen zonden, en dan pas de erfzonde (dat is ook de volgorde van David in Psalm 51).

Onbekwaam tot enig goed en geneigd tot alle kwaad?

- Dit is niet het hele verhaal. Het beeld van God in de mens is niet helemaal verwoest.
- Dat de catechismus het zo scherp zegt, is wel nodig. We moeten afleren (en steeds meer afleren) om te vertrouwen op onszelf. We krabbelen zelf niet overeind. We willen dat niet eens (Joh. 3:3,6). Zonder de Heere Jezus kunnen we niets doen. Maar verbonden met Hem mogen we veel vrucht dragen (Joh. 15:5).